

Posudek oponenta bakalářské práce Ivana Duškova „Nezávislý politik jako fenomén doby: příklady Jaromíra Štětiny a Martina Mejstříka“

Práce kolegy Duškova splňuje ty nejpřísnější metodické parametry nastavené na Fakultě humanitních studií, takže jí vlastně nemohu vytknout nic než to, co považuji za podstatné já. Pokouší-li se někdo vytvořit vědecký konstrukt na téma dvou lidí z masa a kostí (a ke všemu čile žijících), neměli by se tito lidé stát „králíky“, kteří se hodí pro to které paradigma, ale hlavními postavami příběhu. Vždyť je tak prosté strávit hodiny a hodiny v debatách s oběma protagonisty, polemizovat s nimi, hledat kořeny jejich „nezávislosti“, hledat, co je spojuje, co rozděluje, přepsat tyto obsáhlé rozhovory, komentovat je, hledat v nich rozpory atd. Ano, je to prosté, ale **těžké**. Je snazší vložit do metodické kvadratury kruhu přiměřené množství citací z odborných knih (nejlépe anglosaské provenience), používat sumu cizích slov, sedět u počítače a pracovat s vyhledávačem, najít si adekvátní algoritmus pro tvorbu tabulek a pak nechat oba protagonisty **pouze** komentovat výsledek. Ale hlavními hrdiny (jak z názvu vyplývá) jsou ONI, ne kolega Duškov (při vší úctě k němu). Vím, že moje nechuť k metodicky předimenzovaným bakalářkám, které se chtějí tvářit jako hotová věda, je znám, takže bych byl rád, aby komise vnímala můj náрек jako můj obehnaný refrén a ne jako výraz zásadního odporu k mnou posuzované bakalářské práci. Kolega Duškov odvedl pod vedením kolegy Pavlíka dobrou práci, která se snaží být čistá, přehledná, logická a věcná. Navrhuji minimálně 37 kreditů (bodů).

Mgr. Jan Kašpar
1.9.2008